

Tuần Báo Vô Vi

7 tháng 11 năm 2021

Số 576

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

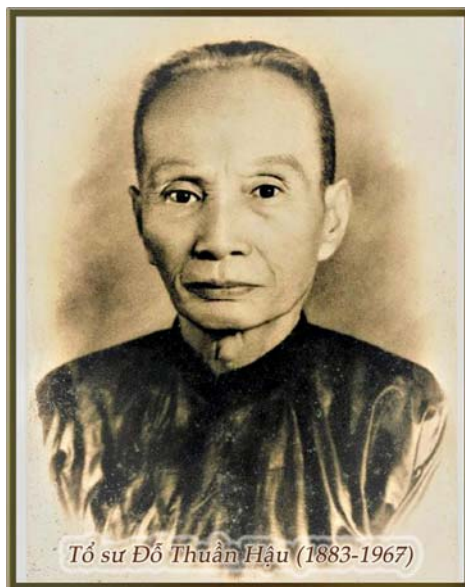
- 1) Thực hành pháp môn để làm gì?
- 2) Trật tự có hữu ích gì không?
- 3) Nhập định để làm gì?
- 4) Xuất hồn để làm gì?
- 5) Cõi trên là cõi nào?
- 6) Trung tâm sinh lực cần khôn vũ trụ có gì lạ?
- 7) Cõi vô cùng là cõi nào?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

Disneyland, 18/1/04 1) Hỏi: Thực hành pháp môn để làm gì? Đáp: Thừa thực hành pháp môn để lập lại trật tự chính mình. Kệ: Vạn pháp quy nguyên thức chơn hồn Hành thông tự đạt giải ôi tồn Quy nguyên thiên giác giúp phần hồn Khai triển chính mình tránh ác ôn.	San Diego, 19/1/04 2) Hỏi: Trật tự có hữu ích gì không? Đáp: Thừa trật tự rất hữu ích cho sự tiến hóa. Kệ: Nhập định quy nguyên nhận ánh quang Tâm minh tự đạt quý hơn vàng Đường đi khai triển tâm hành tiến Quý tướng Trời cao chẳng cảm phiền.
San Diego, 20/1/04 3) Hỏi: Nhập định để làm gì? Đáp: Thừa nhập định để xuất hồn đánh lễ Phật. Kệ: Thành tâm nhập định trí phân nền Đời đạo song hành không dấy động Trí tuệ song tu minh tự giác Quy về một mối sáng quy tâm.	San Diego, 21/1/04 4) Hỏi: Xuất hồn để làm gì? Đáp: Thừa xuất hồn để học hỏi cõi trên. Kệ: Xuất hồn học hỏi vô cùng tận Phát triển vô cùng trí cảm giao Biết rõ đường đi không dấy bận Trời ban tình đẹp cảm giao tăng.
Disneyland, 22/1/04 5) Hỏi: Cõi trên là cõi nào? Đáp: Thừa cõi trên là trung tâm sinh lực cần khôn vũ trụ. Kệ: Cần khôn quy hợp chuyển tâm linh Hải hội quy nguyên rõ tiến trình Rõ đạo rõ đời chung hợp tiến Thành tâm tu luyện xét triển miên.	Disneyland, 23/1/04 6) Hỏi: Trung tâm sinh lực cần khôn vũ trụ có gì lạ? Đáp: Thừa trung tâm sinh lực cần khôn vũ trụ chuyển hóa vô cùng. Kệ: Cần khôn vũ trụ hồn nhiên tiến Giải giới khai thông chuyển khắp miền Tấn thối chuyển hành duyên đạt thức Khai thông trí tuệ học triển miên.
Disneyland, 24/1/04 7) Hỏi: Cõi vô cùng là cõi nào? Đáp: Thừa, cõi vô cùng là nơi không còn động nữa. Kệ: Thức giác chơn tâm tới vô cùng Chẳng cần suy luận động u ô Thành tâm tu tiến tiến từ giờ Oai nghiêm tiến tới chẳng mù mờ.	

Tưởng Niệm Tổ Sư Đổ Thuần Hậu

12 tháng 11

Kính Thưa Toàn Thể Quý Bạn Đạo,

“Uống nước nhớ nguồn” một nền tảng cao quý đối với một xã hội hay một tổ chức luôn luôn coi trọng luân thường đạo đức. Cũng theo truyền thống quý báu này, ngày tưởng niệm Tổ Sư hằng năm 12 tháng 11 là một ngày lễ quan trọng với tất cả bạn đạo Vô Vi trên thế giới, qua công ơn sáng lập Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí của Đức Tổ Sư - Đổ Thuần Hậu

Ngày tưởng niệm Đức Tổ Sư hằng năm, ngoài những hình thức hội họp lễ nghi, đây cũng là cơ hội gia đình Vô Vi quây quần hội tụ, nêu cao tinh thần “Tôn sư trọng đạo” một lòng tri ân, ghi nhớ công lao hạnh nguyện tu hành của Thầy Tổ. Cùng nhau thực hành, tiếp tục duy trì và phát triển những thành quả sáng tạo mà Đức Tổ Sư đã để lại.

Nhân dịp lễ tưởng niệm Đức Tổ Sư, chúng con thành kính tri ân Đức Tổ Sư đã sáng lập pháp thiền khoa học, thực hành hữu dụng, mang lại lợi ích cho người Việt Nam nói riêng và cho nhân sinh nói chung.

Kính chúc tất cả các bạn đạo Vô Vi gặt hái được nhiều thành quả tu tập trong ngày tưởng niệm Đức Tổ Sư.

Kính Thưa,
Ban Biên Tập “Tuần Báo Vô Vi”

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Phụ Ái 14 (tiếp theo)

...

“Tiên trình sắp đặt uy nghi”: Tiên trình chúng ta sắp đặt từ li từ tí, rất uy nghi, có hệ thống chứ không phải không đâu.

“Điển thanh tự giải hợp thì tiến lên”: Chúng ta đạt được điển thanh rồi phải tự giải. Lúc đó, thanh là sáng suốt, nó hòa hợp với sáng suốt. Đúng thì đúng giờ nó mới tiến lên, mà tiến lên trên rồi thì càng sáng suốt nữa, càng thấy sự sai lầm của mình. Mình phải về cố gắng ôn lại và sửa để giải tỏa. Có trường hợp chúng ta phải xây dựng cho tới tận cùng và để giải tỏa những sự sai lầm. Cũng như bản tánh sân si thì tu Pháp Lý Vô Vi lại sân si. Chúng ta vun bồi sự sân si đó để tìm hiểu cái sân si. Vun bồi trong thâm tâm chớ không xuất phát la lô thiên hạ, nhưng mà để tìm hiểu cái luồng điển sân si đi từ đâu tới đâu. Đó là phương tiện phóng thẳng đi lên không trung.

Cho nên, cái nóng tánh con người chẳng sợ ông Trời. Phóng tuốt lên trên, chẳng sợ ai nhưng mà nhờ đó làm cái trớn để cho chúng ta tiến. Như chúng ta đang khóa miệng, đã niệm Nam Mô A Di Đà Phật là chúng ta đóng rồi, không mở nữa. Cái chuyện đòi chúng ta đóng và lấy cái luồng điển đó tiến giải. Mở bộ đầu để khai thông tiến triển, minh tâm kiến tánh, sáng suốt. Chúng ta mới thấy rõ rằng cái hành trình chúng ta chỉ có bước vào điển giới mới khai thông được, dùng lý luận phàm trần lại không thông nhưng mà điển giới là khai thông.

Các bạn có điển bộ đầu rồi thì gặp với nhau, nói đi nói lại, luận một chap thì luận về điển,

trời anh em vui vẻ. Trong sự vui vẻ đó sẽ phát ra những câu giải thuyết rất minh bạch, hỗ trợ lẫn nhau trong lúc bàn bạc để tu hành tùy theo thiện tâm của những người bàn bạc đó có hướng thượng hay không. Nếu hướng thượng thì càng sáng suốt hơn nữa, càng minh bạch hơn nữa, càng dần giải rõ rệt hơn nữa. Cho nên, phương pháp tu của chúng ta đây chỉ đi tới, đi mãi mãi... đi không ngừng. Tiến mãi mãi mà tiến bằng gì? Tiến bằng thanh điển chứ không phải tiến bằng tay chân. Các bạn đừng sai lầm, nói tiến bằng tay chân, tôi chạy rầm rầm, tập thể thao rồi tôi được, không phải! Các bạn sẽ thể thao bằng thanh điển, bằng Pháp Luân Thường Chuyển, mà do Pháp Luân Thường Chuyển đó dẫn tiến và đưa các bạn tiến tới.

Cho nên, phương pháp mà chúng ta đã tìm và nghiên cứu, mọi người thực hành hằng tuần, chúng ta đã đóng góp. Nhiều bạn thấy được lỗi tai của các bạn êm ả. Thấy cặp mắt của các bạn phát triển ổn định rồi. Thấy lời nói các bạn lựa lời mà nói, rồi sự vọng động tự nhiên lại giảm bớt đi. Lúc đó, các bạn mới thấy giá trị. Khi thấy giá trị rồi, các bạn thấy rõ không? Đó là công cụ của Thượng Đế. Âm thanh của các bạn, cặp mắt các bạn, lỗi tai các bạn, hành động tay chân của các bạn đều là công cụ của Thượng Đế. Bài vở của Thượng Đế sắp đặt để dạy tâm linh, dạy phần hồn sáng suốt.

Khi mà các bạn ý thức đó là phương tiện dẫn giải để cho phần hồn tiến hóa thì các bạn để tu lắm và có thể dễ đẹp được tất cả những sự

động loạn. Lời nói chúng ta nói ra có âm thanh này không phải của ta, bên trong sự nhận định sáng suốt đó là của ta, đó là của phần hồn. Các bạn phải ý thức như vậy thì phần hồn sẽ được độc lập, rồi phần hồn mới điều khiển lục căn lục trần. Nó có hai giới. Chủ Nhân Ông có trật tự cai quản đông, nam, tây, bắc, có đủ hết đông nam, tây nam, đông bắc, tây bắc đều có người làm việc dưới lệnh của Chủ Nhân Ông. Chủ Nhân Ông không độc lập thì làm sao được. Chủ Nhân Ông bừa bãi cuống cuống theo với lục căn lục trần rồi đâm ra sân si, lộn xộn, đâm đầu đi xuống. Không phát triển đi lên, thì mặt mày tăm tối, tâm tư làm sao có sự sáng suốt. Sự vọng động nó về triền miên trong nội tâm. Âm thanh không được giải tỏa, cô đọng trong sự sân hận buồn tủi, gây sự đau khổ rất nhiều.

Cho nên, chúng ta càng ngày càng tu thấy rõ tất cả là phương tiện của Thượng Đế đang dẫn giải giúp đỡ phần hồn tiến hóa. Phần hồn phải khôn ngoan lên để hiểu rõ bài vở của Đấng Cha Lành đã ban bố cho chúng ta.

Chúng ta phải ngoan ngoãn học bài và trả bài rõ ràng mọi sự việc để trở về sự ổn định. Sự ổn định hằng hữu chúng ta mới trở về được, còn nếu mà sự ổn định kia không có thì chúng ta đi trở về với ai?

Sự sáng suốt và thanh tịnh đó đã có từ lâu. Các bạn bỏ, ta bà xuống thế đi đây đi đó, sống trong sự động loạn, bao vây bởi sự trược ô. Rồi nó lôi cuốn tăng trưởng thành một khối của phàm ngã xâm chiếm chơn ngã thành ra cứ động loạn mãi, đau khổ mãi, hoang mang mãi. Trách trời trách đất mà chẳng biết trách mình. Bây giờ, các bạn thấy rõ rồi, tất cả những công cụ, những bài vở của Thượng Đế ban cho các bạn từ trong đến ngoài, từ ngoài đến trong, rồi các bạn tìm hiểu té ra không phải của tôi. Tôi nói ra vậy, mà chút nữa trong này không chịu, nó lại thay đổi. Đó là bên trong sự sáng suốt, bên trong mới là quyết định tối hậu cứu xét mọi việc, còn bên ngoài chỉ là tạm.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ảnh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

Vài Mẹo Vật Phòng Thân Mùa Lạnh Sắp Đến

Quý anh chị thân mến,

Sau đây chỉ là những kinh nghiệm bản thân, xin được chia sẻ cùng quý anh chị để tự lo cho mình, nhất là phe ta khi phải sống một mình/hai mình và con cháu không còn sống gần, hay đã có gia đình của nó để mà bận rộn.

1. Ngừa Cảm và Sổ Mũi

Nhiều người không để ý, mỗi khi đi tắm là đưa đầu ra hứng nước trước và có biết đâu rằng đây là nguyên do của phần lớn các màn sổ mũi hay cảm cúm đi tiếp theo. Lý do là khi mới mở nước, phần đầu đi ra thường là nước lạnh, rồi khá lâu sau mới là nước ấm/nóng như mong muốn. Ngay cả mức nước trong lu mà tắm, cơ thể của chúng ta vẫn chưa sẵn sàng cho nhiệt độ quá thấp của nước. Độ lạnh của nước lúc ban đầu sẽ khiến cái đầu chúng ta bị nhiễm lạnh và đây chính là tác giả của các câu chuyện sổ mũi kinh niên, cảm cúm hàng năm, mà tôi cũng là nạn nhân.

Sau có người giải thích mới hiểu và người ta mới bày cách tránh như sau:

- trước hết lấy tay vốc nước từ vòi mới chảy ra hay từ lu và ngậm ngậm nước đó trong miệng suốt buổi tắm, mục đích là giữ cho cơ thể mình cân bằng với sự thay đổi của nhiệt độ.
- kế đến là lấy bàn tay hứng một chút nước đập vào bụng dưới, rồi vào hai vai, sau đó bắt đầu tắm từ hai vai trở xuống.
- khi tắm xong phần vai trở xuống, chúng ta mới lo rửa mặt và gội đầu, nhớ là nước trong miệng vẫn ngậm đó.
- sau rốt khi xong mọi thứ, chúng ta hãy nhỏ ngậm nước mà nãy giờ vẫn ngậm trong miệng.

Các bạn cứ thử chừng một tuần rồi cho mình biết kết quả nha.

2. Ngừa và Trị Chứng "Vọp Bể"

Lúc còn trẻ thì ít khi nào bị chuyện này, nhưng về sau này tôi và bạn hữu lớn tuổi bị vương thường xuyên hơn. Vài bác sĩ và bạn thì cho là thiếu Potassium trong người nên cần thêm chất này qua việc ăn uống. Tôi và nhiều bạn cũng nghe theo ăn thêm chuối hàng ngày, uống Vitamin với nhiều Potassium trong đó, nhưng "vọp bể" vẫn không tha. Vài ba ngày hay vài tuần là cái chân đi cứ như khúc gỗ. Có người lại nói là do uống quá ít nước mà ra. Khổ cái uống nước nhiều thì lại phải đi tiểu nhiều, thêm cái ác nữa là đôi khi mình lại không cầm được, mà đi tìm phòng vệ sinh không phải là chuyện dễ dàng gì cho lắm.

Hầu hết chúng ta bị vọp bể lúc nằm trên giường, thường là do cố gắng duỗi chân cho thẳng để đỡ mỏi và mong thoải mái hơn, nhưng không ngờ là vì làm như vậy mới tạo ra chứng vọp bể ở bắp chân. Thay vì cố gắng ôm bắp chân xoa bóp, nhưng cuối cùng chân vẫn bị cứng ngắc cả một hai ngày mới hết, các bạn làm theo cách trị sau rất đơn giản và hiệu quả:

- trị vọp bể bên chân trái: giơ tay phải lên và dùng tay trái vuốt mạnh từ cổ tay xuống cánh tay kéo dài đến nách và làm liên tục như vậy cho đến lúc chân trở lại bình thường.
- trị vọp bể bên chân phải: làm ngược lại với phương cách trên, nghĩa là giơ tay trái và dùng tay phải vuốt.

Muốn ngăn ngừa từ đầu, khi cảm thấy cơ thể muốn kéo dẫn chân thì làm ơn vòng hai tay lên khỏi

đầu, đan các ngón tay với nhau, bàn chân cong ngược về hướng đầu gối trước khi duỗi chân ra. Buổi sáng các bạn cứ thực tập cho quen một đôi lần mà phòng ngừa nha.

Bạn tôi đã từng bị vọt bể ngang hông lúc đang vui đùa ngoài biển suốt chết và từ đó sợ luôn không dám ra biển mà bơi. Tôi cũng từng bị một lần, may quá là trong hồ bơi, tôi chỉ giơ hai tay lên và cứ lấy tay này vuốt tay kia, một lúc sau là trở lại bình thường. Tôi có nói chuyện với vài bạn là dân bơi lội chuyên nghiệp, mấy anh cho biết chuyện này thường xảy ra cho những người vừa ăn xong mà xuống nước bơi.

3. Một cách tập thể dục giản tiện trong nhà - LAY bàn thờ Chúa/Phật/Gia Tiên

Tôi đọc trong sách và cũng trong phim ảnh đôi lúc thấy các vị tu sĩ hay con chiên ngoan đạo đã vừa đi vừa lay từ nơi này sang nơi khác, thường là đến các thánh địa, hoặc các nhà thờ/chùa nổi tiếng linh thiêng. Hình như có cả chục cách lay khác nhau, ở đây tôi chỉ chú trọng vào các lay ngắn thôi - tức là đang đứng thì khụy gối xuống từ từ, hai tay chống đất, đầu gối chạm nhẹ đất, gập người xuống trán chạm nhẹ xuống sàn, rồi chống mạnh tay mà đứng lên.

Lý do tôi chọn và thử phương pháp này sau hơn cả năm kẹt trong nhà do vụ Covid-19. Phương pháp "LAY" thật dễ dàng, không đòi hỏi phòng rộng hay máy móc chi cả, sức có bao nhiêu thì làm bấy

nhiều. Chỉ cần lay chừng 50 cái là mồ hôi đã toát ra, đến 100 cái thì như tắm rồi. Tôi làm thử 100 cái thì mất trung bình từ 30-35 phút. Sau đó tôi dùng khăn thấm nước ẩm/mát mà lau mồ hôi rồi mới ăn sáng hoặc sinh hoạt các việc trong nhà. Riêng những bạn tập Meditation (thiền), ngồi tĩnh tâm, suy niệm, niệm Phật, ... thì bạn sẽ cảm nhận sự thư thái nhiều hơn, giúp cho các bạn có thể ngồi suy niệm, thiền, niệm danh Chúa/Phật một cách hứng thú hơn, lâu hơn. Không còn mang cái cảm giác là mình làm như trong tình trạng bắt buộc hay như một nhiệm vụ của một tín đồ, một tu sĩ.

Để tránh bạn mau bị mệt nếu không nghỉ giữa hai cái lay, đôi khi lại chán, đề nghị các bạn tùy theo tôn giáo của mình mà đọc một câu niệm hay một bài kinh ngắn để thuộc sau mỗi lần lay. Nhớ nhé các bạn, các bạn lay như vậy là cho sức khỏe các bạn, nghĩ đến các Đấng Thiêng Liêng qua câu niệm lời kinh, bạn nên lay trong sự từ tốn, tập trung ý tưởng, nghe được giọng đọc của mình một cách rõ ràng, và đừng để ý trong đầu của mình dẫn đến những chuyện giận hờn, ghen ghét tị hận đâu.

Mong các bạn đạt nhiều kết quả tốt đẹp. Cầu xin Ông Trên ân độ chúng ta vượt qua mọi khổ nạn và thiên tai sắp đến.

Nguyễn Đức Trọng
tdnguyen97266@yahoo.com
VA / 29/10/2021

Thư Từ Lai Vãng

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỬI THẦY

S, ngày 20/12/1999

Thưa Thầy kính mến,

Đầu thư con kính chúc Thầy mạnh giỏi, thân tâm an lạc và con cũng chúc Thầy sinh nhật trường thọ.

Hôm nay con có đôi hàng muốn cảm ơn Thầy vừa qua đã cứu mẹ con qua khỏi cơn bệnh sốt huyết não. Gia đình chúng con đội ơn Thầy, chúng con cố gắng sẽ tiếp tục tu hành để không phụ lòng Thầy dạy dỗ.

Chúng con cảm ơn Thầy và kính chúc Thầy nhiều sức khỏe.

Con,
NPLU

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

F V, ngày 20/1/2000

L U,

Thầy vui nhận được thư con đến ngày 20/12/1999 được biết má con bệnh tình khôi phục và con tiếp tục tu để có cơ hội phục vụ mẹ hiền là điều quý nhứt trên đời này. Con nên thường xuyên niệm Phật để sớm thức tâm.

Chúc con và gia đình an vui.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

NGƯỜI TÌNH

Người tình nguyên lý vô minh
Thương yêu chẳng rõ hành trình ra sao
Tuổi xanh cho đến tuổi cao
Tình nào cũng vậy ước ao sửa hoài
Tình đâu có phụ loài người
Tình yêu trong khổ tình tươi hơn người
Trời ban thanh đẹp tình người
Vô minh không thấy tình cười khóc mê
Tình lâu cũng phải chán chê
Tình vui tình đẹp hướng về tâm linh
Tình yêu dẫn giải xin trình
Thương yêu vô tả tình mình đạo đời
Tình yêu diễn tả nơi nơi
Trời cao tận độ những lời thanh tao
Tình yêu tô đẹp thêm màu
Người tình quái lạ ước ao được gần
Người tình chẳng có xét phân
Không cần giai cấp tiến gần bên nhau
Người tình sâu sắc đổi trao
Yêu nhau không bỏ trước sau nhớ hoài
Người tình chơn thật chẳng sai
Nhớ nhưng trao đổi chẳng ai bỏ mình
Người tình càng nhớ càng mình
Duyên đâu dẫn đến hành trình ngộ nhau.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả *Tỳ Kheo Thích Minh Châu*

CHƯƠNG I
4.06 PHẨM ASIMSA

56. CHUYỆN KHÔI VÀNG (Tiền Thân Kancanakkhandha)

Người với tâm hoan hỷ...

Câu chuyện này, khi ở tại Xá Vệ, bậc Đạo sư kể về một Tỳ kheo. Theo truyền thuyết, một thiện nam tử ở Xá Vệ, sau khi nghe theo bậc Đạo Sư thuyết pháp, gởi cả tâm tư vào Ba ngôi báu, và xuất gia. Hai vị sư trưởng và giáo thọ sư dạy về Giới:

- Nay Hiền giả, đây là giới, một loại, hai loại, ba loại, bốn loại, năm loại, sáu loại...nhiều loại. Đây là tiểu giới, đây là trung giới, đây là Đại giới. Đây là giới hộ trì giới bổn, đây là giới hộ trì các căn, đây là giới thanh tịnh mạng, đây là Giới sử dụng các đồ vật.

Tỳ kheo trẻ ấy suy nghĩ: “Giới này thật quá nhiều. Với chừng ấy giới được chấp thuận, ta không thể nào giữ trọn. Không thể giữ trọn đủ giới, thì xuất gia có lợi ích gì? Ta hãy trở lại làm gia chủ, làm các công đức như bố thí...và nuôi dưỡng vợ con!” Nghĩ vậy, Tỳ kheo thưa:

- Thưa các Tôn giả, con không có thể giữ Giới. Không thể giữ Giới, thì xuất gia có lợi ích gì? Con sẽ hoàn tục. Xin các Tôn giả hãy lấy lại y bát.

Sư trưởng nói:

- Nếu sự việc là như vậy, thì Hiền giả hãy đến đánh lễ bậc Đạo sư.

Các vị ấy đưa Tỳ kheo đến Pháp đường, gặp bậc Đạo Sư. Thấy vậy, Ngài nói:

- Nay các Tỳ kheo, sao các ông đem một Tỳ kheo đến đây mà vị ấy không muốn?

- Bạch Thế Tôn, Tỳ kheo này nói không thể giữ Giới, trả lại y bát, nên chúng con dẫn vị ấy đến đây.

- Nay các Tỳ kheo, sao ông lại nói quá nhiều Giới cho Tỳ kheo này? Bao nhiêu giới vị ấy có thể giữ được, vị ấy giữ từng ấy giới. Bắt đầu từ nay, các ông chớ nói nữa. Ở đây, ta sẽ biết những gì nên nói.

Rồi bậc Đạo Sư nói với Tỳ kheo ấy:

- Hãy đến, này Tỳ kheo! Lo gì đến nhiều giới vậy? Ông có giữ được ba giới không?

- Con có thể giữ được bạch Thế Tôn.

- Vậy bắt đầu từ nay, ông hãy giữ ba cửa, cửa về thân, cửa về lời, cửa về ý. Chớ làm điều ác về thân, về lời, về ý. Hãy tinh tấn lên, chớ hoàn tục! Chỉ giữ ba giới này thôi.

Cho đến như vậy, Tỳ kheo ấy hết sức hoan hỷ và nói:

Sau khi đánh lễ bậc Đạo sư, Tỳ kheo ấy đi về với vị sư trưởng và Giáo thọ sư của mình, giữ gìn đầy đủ ba giới ấy. Tỳ kheo ấy suy nghĩ: “Giới được vị sư trưởng và Giáo thọ sư nói với ta. Vì tự mình không phải là Phật, các vị ấy không thể làm cho ta hiểu được từng ấy giới. Bậc Chánh Đẳng Giác, vì tự mình khéo giác ngộ Chánh Giác, là vị Pháp vương vô thượng. Ngài tóm thâu bao nhiêu giới trong ba cửa và bảo ta gìn giữ chúng. Bậc Đạo Sư thật sự là một hỗ trợ cho ta vậy”.

Tỳ kheo ấy phát triển Thiền quán và không bao lâu chứng quả A-la-hán. Biết được tin này, các Tỳ kheo họp tại pháp đường, ngồi nói về công đức của bậc Đạo Sư:

- Nay các Hiền giả Tỳ kheo này không thể giữ Giới, muốn hoàn tục. Bậc Đạo Sư tóm thâu tất cả Giới vào ba phần, bảo Tỳ kheo ấy giữ chúng, và giúp vị ấy đạt được quả A-la-hán.

Bậc Đạo sư đến và hỏi các Tỳ kheo đang ngồi nói chuyện gì. Được họ cho biết về đề tài câu chuyện, Ngài nói:

- Nay các Tỳ kheo, một vật hết sức nặng, nếu được chia thành từng phần, cũng trở thành nhẹ. Thuở

xưa, các bậc hiền trí được một khối vàng lớn, không thể nhắc lên nổi, đã chia thành từng phần, rồi nhắc lên nổi và đem vàng đi.
Nói vậy xong, bậc Đạo Sư kể câu chuyện quá khứ.

Thuở xưa, khi vua Brahmadatta trị vì xứ Ba-la-nại, Bồ Tát sanh ra làm người cày ruộng tại một ngôi làng. Ngày kia, Bồ Tát đang cày trên một thửa ruộng. Thửa ruộng này trước đây là một ngôi làng bị bỏ hoang, vì trong làng có một vị triệu phú đã chết và chôn tại đó một đồng vàng, lớn bằng bắp vế người và cao đến bốn khuỷu tay. Lưỡi cày của Bồ Tát mắc phải đồng vàng ấy nên đứng khựng lại. Nghĩ rằng đó là rễ tỏa rộng của cây, Bồ Tát đào đất lên, nhưng lại thấy được khối vàng. Bồ Tát chùi đất thật sạch và cày tiếp cho xong ngày ấy.
Khi mặt trời lặn, để ách và cày một bên, Bồ Tát nghĩ đến phương cách đem khối vàng đi. Nhưng Bồ Tát không nhắc nó lên được. Bồ Tát ngồi và nghĩ: “Để phần như vậy, ta sẽ nuôi sống bản thân của ta. Để phần như vậy, ta sẽ chôn giấu. Để phần như vậy, ta sẽ làm các công việc. Để phần như vậy, ta sẽ làm các công đức như bố thí...”

Rồi Bồ Tát chia thành bốn phần. Khi được Bồ Tát chia như vậy, khối vàng ấy trở thành nhẹ. Bồ Tát nhắc vàng lên được, đem về nhà, chia thành bốn phần. Bồ Tát trọn đời làm các công đức như bố thí cùng nhiều thiện sự khác và đi theo nghiệp của mình.

Khi kể câu chuyện này xong, bậc Chánh Đẳng Giác đọc bài kệ:

Người với tâm hoan hỷ,
Với ý cũng hoan hỷ,
Tu tập theo thiện pháp,
Đạt an ổn khổ ách,
Và tiếp tục chứng đạt
Đoạn diệt mọi kiết sử.

Rồi sau khi hướng lời thuyết pháp lên đỉnh cao là quả A-la-hán, bậc Đạo sư kết hợp hai câu chuyện, và nhận diện Tiền thân:
- Thời ấy, người được khối vàng là Ta vậy.

(còn tiếp)

